

Եղիշե Չարեանց

Իմ անցած օրերի պես

Իմ անցած օրերի պես

Իմ անցած օրերի պես,
Հնացած օրերի պես,
Ես արդեն հեռացել եմ,
Հնացել եմ ես.

Ես արդեն հնացել եմ,
Ես արդեն հիմա ծե՛ր եմ,
Հեռացել ու անցել եմ
Ծերացել եմ ես:

Բայց այս վառ օրերի մեջ,
Երբ հողմերն աղմկում են,
Աղմկում ու երգում է
Անցած սիրտը իմ.

Ես կարծես դեռ ջահել եմ,
Ինձ կարծես հմայել են,
Եվ իմ սիրտը պահել է
Կրակները հին:

Ախ, գիտեմ, որ այդ դո՛ւ ես,
Որ այդպես հմայում ես,
Հմայում ու նայում ես
Օրերում այս հուր.

Դու անուշ կարկաչում ես,

Դու կանչող մի հնչյուն ես,
Կարկաչում ու կանչում ես,
Չգիտեմ, թե ո՞ր:
Եվ հիմա ես լսում եմ,
Որ վերջին երազում իմ
Քո կարոտն սկսում է
Իմ հոգին հուզել
Ես կարծես ծերացել եմ,
Ծերացել ու դարձել եմ
Ու նորի՛ց երազել եմ
Կարոտանք ու սեր...

1919-1920